

TALE

Ligestillingsministerens tale til samrådet om den begrundede udtalelse om ændring af ligebehandlingsdirektivet.

4. december 2009

J.nr. 2009-00

JAIC/AAN-IRJ

Spørgsmål A-C og E stillet efter ønske af Julie Rademacher (S)

Spørgsmål A

Ministeren bedes redegøre for, hvad ministeren vil gøre for at opfylde EU-kravene på ligestillingsområdet, herunder

- hvad ministeren har tænkt sig at gøre i forhold til Kommissionens kritik af den danske ligestillingsindsats
- om den danske regering tidligere så konsekvent har undladt at følge op på regler, som den danske stat selv har været med til at vedtage, som regeringen vælger at gøre i forhold til den manglende overholdelse af EU-reglerne på ligestillingsområdet.
- om den danske regering tidligere har undladt at følge op på krav fra EU og i så fald på hvilke områder.

Spørgsmål B

Ministeren bedes af- eller bekræfte, at hun er enig med De Konservatives ligestillingsordfører, Helle Sjelles, udtalelse om, at "Vi skal selvfølgelig leve op til de regler, vi selv har været med til at vedtage. Nu står vi med et akut problem, hvor vi risikerer en retssag ved EF-Domstolen. Derfor må ministeren gøre noget.", jf. Ritzau 20. november 2009, "Minister er under pres i ligestillingssag".

Spørgsmål C

Ministeren bedes redegøre for, om ministeren nu bakker op om Socialdemokratiets forslag om bl.a. at etablere et ligestillingsombud og et uafhængigt Videnscenter for Ligestilling, der vil medvirke til at sikre, at Danmark overholder EU-reglerne på ligestillingsområdet.

Samrådsspørgsmål E

Ministeren bedes redegøre for, hvilke initiativer, hun selv mener, der skal til for at bringe Danmark op på det niveau, som Kommissionen anbefaler, jf. ministerens udtalelser i artiklen i 3F den 24. november 2009: "Rohde":Regeringen nøler med ligestilling".

Jeg vil gerne besvare alle spørgsmålene under ét, fordi de hænger meget sammen.

Overordnet set spørges der jo til, hvad regeringen vil gøre ved kritikpunktet fra EU om implementeringen af ligebehandlingsdirektivet.

Som jeg allerede meldte ud i går, vil regeringen selvfølgelig opfylde direktivet. Vi vil gerne tillægge Institut for Menneskerettigheder kompetencen til at bistå ofre for forskelsbehandling og til at offentliggøre rapporter og komme med henstillinger mv. på samme måde som de i dag gør vedr. sager om race og etnicitet

Med hensyn til selve processen forud for den begrundede udtalelse, så har der som sagt aldrig været tvivl om, at direktivet skal opfyldes. Men lige til det sidste modtog vi stadig forskelligartede meldinger om, hvorvidt eller hvilke kritikpunkter Kommissionen ville fremkomme med.

Fra marts 2007, hvor åbningskrivelsen kom, til Regeringen modtog en begrundet udtalelse her i slutningen af november måned har vi haft flere møder med Kommissionen, og vi har svaret på mange spørgsmål skriftligt, som har medvirket til at afklare situationen.

Det har været en lang proces, og i flere perioder har sagen ligget stille i Kommissionen uden at vi har hørt noget.

Oprindeligt var der i åbningskrivelsen 10 kritikpunkter, som nu i november 2009 er begrænset til ét kritikpunkt om artikel 8a. Det er ikke usædvanligt, at tingene afklares undervejs.

Tilbage står, at EU Kommissionen har kritiseret Danmark for ikke at opfylde direktivets bestemmelser på disse punkter:

- For ikke at yde ofre for forskelsbehandling tilstrækkelig beskyttelse i forbindelse med det nævn, der har ansvaret for støtte til ligebehandling af alle personer uden forskelsbehandling på grund af køn

- for ikke at have udpeget et uafhængigt organ, der kan foretage undersøgelser og komme med henstillinger

Jeg er blevet spurgt, om jeg vil udpege et uafhængigt nævn.

Til det vil jeg sige, at jeg har noteret mig, at Kommissionen ønsker, at der findes et organ, der kan hjælpe ofre for forskelsbehandling og foretage uafhængige undersøgelser og komme med henstillinger.

Dette krav stiller Kommissionen i forhold til alle direktiver om forskelsbehandling, og på de andre områder har Kommissionen fundet, at den danske løsning opfylder direktivet. Kommissionen peger faktisk selv i den begrundede udtalelse på, at der ikke på området vedr. køn er de samme regler om Institut for Menneskerettigheder som på race og etnicitet.

Når jeg synes, at Institut for Menneskerettigheder er det rigtige organ til at få tillagt kompetencen til at bistå ofre for forskelsbehandling på grund af køn, og til at foretage uafhængige undersøgelser, er det fordi jeg synes, det er rigtigt at lægge disse funktioner sammen et sted, der i forvejen varetager denne opgave på andre diskriminationsområder.

Jeg synes derfor, at det ville være helt naturligt, at Instituttet også fik kompetencen på området vedr. køn.

Derudover passer det også nøje til direktivteksten, hvor der nævnes, at det organ, der udpeges til at overvåge området kan indgå som en del af institutioner, der på nationalt plan har til opgave at forsvare menneskerettighederne eller beskytte enkeltpersoners rettigheder.

Endelig er det også den vej mange af de andre lande går, så jeg synes vi vil godt dækket ind i Danmark med både et samlet klagenævn, nemlig Ligebehandlingsnævnet, og et samlet

organ til at hjælpe og vejlede ofre for forskelsbehandling.
Det er samtidig et sted, hvor der kan genereres viden og hvor
de kan have en høj faglighed vedr. forskelsbehandling. Det
kan alle kun være tjent med.